

חַת"ת לַשַּׁבָּת קוֹדֶשׁ פְּרֻשֵׁת נַח ו' מֵר-חֶשְׁוֹן, ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֵינוּ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חַמֵּשׁ / שְׁבִיעֵי עִם רִש"י

למרות שילדי ונכדי של נח היו צריכים לעבר לגור ברחבי העולם כדי למלא אותו שוב באנשים אחרי המבול, החליטו כלם לגור יחד. הם רצו להראות לה' שיש להם אחדות.

נמרוד, שאהב למרוד – ולהלחם בה', שכנע אותם שה' חושב רק על עצמו ולא מתחלק אתם בשמים. לכן עליהם לבנות מגדל גדול ולהראות לה' שגם הם יכולים לעלות לשמים. הוא גם שכנע אותם שהמבול היה משהו נורמלי שיכול לקרות שוב, והם צריכים שיהיה להם בנין מספיק גבוה כדי להציל עצמם אם זה יקרה שוב.

האנשים חפשו מקום שיהיה מתאים לכך, היות שלא היו בו אבנים הם הכינו לבנים בעצמם כדי לבנות עיר ומגדל מאוד גבוה.

ה' התבונן במגדל וראה שכשהם חיים יחד, הם גם עושים בעיות יחד! אבל בגלל האחדות שלהם, ה' לא הרג אותם. במקום זה, הוא בלב את שפתם, כל קבוצה דברה בשפה אחרת כך שהם לא יכלו לשוחח עוד אחד עם השני. כל האנשים שדברו את אותה שפה, עברו לחלק אחר של העולם, והפסיקו לבנות את העיר. המקום הזה נקרא בבל, כיון ששם ה' בלב אתם ולא יכלו עוד לדבר אחד עם השני.

עכשיו התורה מספרת על הדורות מנח ועד אברהם! לא שומעים כל כך על אברהם בהיותו ילד צעיר. ספורים אלה אנו מכירים מהמדרש.

התורה מספרת על המשפחה של אברהם ורומזת על הספור של אברהם בכבשן האש. לומדים שאברהם התחתן עם שרי, שקראו לה גם יסכה.

בסוף הפרשה אברהם עובר מאור כשדים והולך לחרן בדרכו לארץ ישראל. אבא שלו, תרח, עבר יחד אתו כיון שחזר בתשובה והתחיל להאמין בה', אבל התבייש שאנשים אחרים יראו אותו. תרח נפטר בחרן.

תהלים / יום ו' לחדש פרקים ל"ה- ל"ח

המאמר הראשון שהרבי אמר כשקבל את הנשיאות הוא "באתי לגני" המסביר פסוק מתהלים של היום- "צדיקים ירשו ארץ וישכנו לעד עליה" - צדיקים יורשים את הארץ - גן עדן, בגלל שהם נותנים לה' מנוחה בעולם.

במאמר הזה הרבי אומר שזו השליחות המיוחדת שלנו להביא את השכינה של ה' לעולם, וזה יביא את המשיח עכשו.

(אתם יודעים זאת משנים עשר הפסוקים - שזה התפקיד של כלנו, להוריד את השכינה כאן לעולם, שתשכן בו, וכך תבוא הגאולה. עושים זאת על ידי הנהגה של אהבת ישראל ועל ידי שטות דקדושה.

תניא / אגרת הקדש סימן כ"ו (ו' חשון שנה פשוטה)

למדנו קטע מהזהר (רעיא מהימנא) המדבר על ההלכות וסודות התורה שיתגלו באשר משיח יבוא. אדם יכול לטעות ולחשב שההלכות אינן מלאות בקדושה באותה מדה כמו הזהר וחלקי הנסתר שבתורה.

היום האדמו"ר הזקן מראה מה הפונה האמתית בדברי ה"רעיא מהימנא". יתכן ודברים גשמיים אינם מלאים בקדושה, אבל ההלכות עליהן כן, כמובין!

דברים טמאים באים מקלפת נגה. זוהי קליפה שאיננה חייבת להשאיר קליפה. הדברים השייכים אליה אינם שקועים כל כך עמוק בקלפות, אפשר להשתמש בה לקדושה (אם מקימים אתה מצוה) או חס ושלום אדם יכול להשתמש בה לדברים לא טובים. (קצת מזכיר את מאכלי הפרוה, אם מבשלים אותם עם דברי חלב, הם הופכים להיות חלביים, בדברי בשר- בשריים).

(בדרך כלל צריך לכוון ולחשב שמשתמשים בדבר מסוים כדי לעבד את ה' למשל אם משחקים משחק כדי שאחר כך יהיה כח וחשק ללמוד תורה. אבל בשבת, אפילו בלי לכוון על כך, כל המאכלים שאוכלים הם קדושים!)

בנוגע להלכות, אפלו ההלכות על טמאה הן חלק מהתורה שבעל פה, שעליה אומר הזהר בברור זו דרגה גבוהה מאוד של קדושה.

הנושאים השונים בהם עוסקת התורה יכולים לכלל בתוכם דברים לא טובים (כמו עץ הדעת טוב ורע), אבל ההלכות שלהם, בדרך התורה בטוח באות רק מהקדושה! (עץ החיים).

היום יום / ו' חשון

פעם, אחד מחסידי האדמו"ר הזקן ושמו ר' יקותיאל לעפלער, היה ביחידות. האדמו"ר הזקן רצה לברך אותו שיהיה עשיר, אבל ר' יקותיאל אמר שהוא איננו חפץ בברכה הזו. הוא אמר שזה יקח לו יותר מדי זמן לדאג לכסף ולטפל בכל הדברים הפרוכים בו, והוא רק רוצה ללמוד חסידות ולעבד את ה'. האדמו"ר הזקן רצה לברך אותו בברכה אחרת, באריכות ימים. ר' יקותיאל אמר לאדמו"ר הזקן שהוא ירצה את הברכה רק אם ימים אלו לא יהיו "פוער'שע יארן" (חיים מגשמים) הוא אמר ששורה להמשיך לחיות רק אם הוא חי כמו חסיד שיודע את ה' ועובד את ה'.

ישנה שיחה שבה הרבי שואל "איך יתכן שאדם מקבל מתנה, במיוחד מתנה כמו ברכה לאריכות ימים, ומציב תנאים כדי לקבלה? הרבי מסביר שר' יקותיאל לא הציב תנאי. הוא רק רצה לומר שעבורו זו ברכה רק אם יחיה כמו חסיד. אחרת הוא לא מחשיב זאת כחיים אמתיים.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה קי"ז, קי"ט, קי"ח. מצוות עשה נ"ג, נ"ב.

1. **מצוות לא תעשה קי"ז** - אסור להותיר מבשר קרבן הפסח ליום המחרת. יש לאכול את כלו בליל פסח.
2. **מצוות לא תעשה קי"ט** - אסור להותיר מבשר קרבן הפסח שמקריבים בפסח שני, יש לאכול את כלו בליל פסח שני.
3. **מצוות לא תעשה קי"ח** - אסור להותיר מהבשר של קרבן חגיגה לאחר הזמן שמתר לאכול אותו. אפשר לאכל מקרבן חגיגה למשך שני ימים, לכו יש לוודא שמסיימים לאכול אותו בזמן המיעד.
4. **מצוות עשה נ"ג** - באים לשמוח בפני ה' שלוש פעמים בשנה בבית המקדש - בפסח, שבועות וסוכות.
5. **מצוות עשה נ"ב** - שלוש פעמים בשנה מראים את שמחתנו על ידי הקרבת קרבן חגיגה.

רמב"ם / הלכות קרבן פסח פרקים ט', י' - חגיגה פרק א'

היום מסיימים את הלמוד על הלכות קרבן פסח.

פרק ט' - בפרק הזה לומדים את הלכות אופן אכילת קרבן פסח עם מנוייו - קבוצה.

פרק י' - (הפרק האחרון) לומדים הלכות רבות אודות העברה שלא לשבר עצם בקרבן והמצוה של הקרבת קרבן חגיגה יחד עם קרבן פסח. ההבדלים בין הקרבת קרבן בפסח לבין הקרבתו בפסח שני. כעת מתחילים ללמד אודות קרבן חגיגה.

פרק א' - הרמב"ם מתחיל ללמד על המצוה של העליה לרגל שלוש פעמים בשנה לבית המקדש בחגים פסח שבועות וסוכות. ישנם שני קרבנות שהיהודים היו צריכים להקריב - עולת ראיה, ושלמי שמחה.

דרכי החסידות / שליחות

נח נצל מהמבול, אולם זה לא היה קל עבורו בתבה. רש"י מצטט מהמדרש שאחרי המבול נח נאנח מכאבים וירק דם. המדרש מונה שתי סבות מדוע נח התיסר כל כך.

1. כיון שזו היתה עבודה קשה לדאג לכל בעלי החיים בתבה

2. כיון שנח אחר פעם להאכיל את האריה, והאריה הבה אותו.

למרות שהוא עמל כל כך קשה להאכיל כל בהמה, נח היה צריך לוודא שכל חיה תקבל את המזון שלה בזמן, כל הזמן.

אפשר ללמד מן הציוד להשתפר בשליחות ולעזור לאנשים אחרים

1. אם זה לא לנו כמו שנח דאג לכל החיות אפילו שזה היה קשה.

2. באשר אדם עובד קשה, הוא עשוי להרגיש לא נח, הוא עלול לחשוב שזה בסדר אם האנשים שהוא עוזר להם ירגישו גם הם שלא בנח. יש לעזור ליהודים אחרים באופן שיגרום להם לחוש בשמחה ובנוחות ולדאג לצרכיהם תכף ומיד.

(ראה לקוטי שיחות חלק ה', עמ' 35. דבר מלכות פרשת נח, מתוך לקראת שבת)

ב"היום יום" של היום למדנו מה שר' יקותיאל לעפלער אמר לאדמו"ר הזקן, שעבורו אריכות ימים אלו רק חיים בהם מרגישים אלקות.

האמת היא שכלנו כשאומרים "מודה אני" בבקר, אומרים בעצם את אותו דבר. למה אומרים מודה אני?

מכיון שמדי לילה הנשמות שלנו עולות לשמים וה' שומר אותן. בבקר אנו מודים לה' שהחזיר לנו את הנשמה.

מה אנחנו אומרים? לא רק אומרים תודה על הנשמה והחיות שקבלנו. אנו מודים לה' שהחזיר נשמת- הנשמה שלי! נשמה של יהודי ולא של גוי חס וחלילה או בהמה.

זה מעיד שאיננו רק מודים לה' על החיים שנתן לנו כי על כך יכלנו רק לומר תודה וזהו. עבור יהודי, חיים בלי הנשמה היהודית, אינם חיים אמתיים! ועל כך אנו מודים לה'.

(ראה קונטרס ענינה של תורת החסידות)